

Pohádka

David Stypka a Bandjeez

Pro samou válku
Si král nestih' všimnout
Že draci se vrací do Království
A s nima zpátky jde strach
Že i hrdinové zvrací...
A v křoví se ztratil
I poslední z nich

Lid houfně prchá do letních destinací
Král vidí, že tací ho nevytrhnou
Můj ty smutku, komu já dám tu práci?
Ono pobít hejno draků není samo sebou

A týdny teskně troubí trubači...

Pláče lid, že letí drak
Drak velký tak
Že vrhá stín
Na celé Království
Kde hrdina spí
Sympatický
K sežrání

Když vidí tu spoušť a znovu zváží situaci
Už tuší, že se sluší vydat prohlášení
Jenže kde teď jsou všichni loajální rádci
Co by mu spíchli něco k vytroubení?

Když Království úpí, jsou všichni rádci v meditaci
Kde čekají, až se řev dějin ztiší
V panice napíše král normostranu o frustraci
V níž vyjeví lidu, co lid dávno ví..

A týdny teskně troubí trubači...

Pláče lid, že letí drak
Drak velký tak
Že vrhá stín
Na celé Království
Kde hrdina spí
Sympatický
K sežrání

Pláče lid, že letí drak
Drak velký tak
Že vrhá stín
Na celé Království
Kde hrdina spí
Sympatický
K sežrání